

faaet ekstraordinær Indkaldelse. Jeg var paa det Tidspunkt til Møde i Prisreguleringskommissionen og var saaledes forhindret i at deltage i Udvalgets Møde. Men naar det ærede Medlem fra Hornslet nu vil give sig til at referere, hvad der passerede i dette Møde, maa jeg maaske være berettiget til at offentliggøre, hvad der er refereret desangaaende i Finansudvalgets Protokol, som det ærede Medlem fra Hornslet selv har ført. Finansudvalgets Protokol giver mig nemlig fuldstændig Ret i det, jeg udtalte i Gaar, at Justitsministeren havde forelagt Sagen i Finansudvalget, og at dette havde taget Sagen til Efterretning og dermed Basta. Der staar i Protokollen følgende: „Justitsministeren gjorde Rede for Sagen mod Korn- og Foderstokompagniet i Aarhus for Overtrædelse af Udførselsforbud, Redegørelsen toges til Efterretning. Alle Sagens Akter overgaves til Udvalget“. Der staar ikke et Ord om, at Venstre tiltraadte Justitsministerens Udtalelse, ikke et Ord om, at noget Medlem af Venstre særlig havde givet Justitsministeren Tilslutning i saa Henseende. Det Medlem, som det ærede Medlem fra Hornslet sigtede til, er aabenbart det ærede Medlem fra Kolding (Laursen), men under en Samtale, jeg senere har haft med det ærede Medlem fra Kolding, har det ærede Medlem sagt, at han i det Møde, som der her er Tale om, slet ikke udtalte sig om den Sag. Maaske vil det ærede Medlem fra Kolding selv tage Ordet. Jeg haaber dermed at have godtgjort, at det ærede Medlem fra Hornslet har ganske Uret i den Paastand, han i Gaar fremførte angaaende Venstres Medlemmer i Finansudvalget.

Der er ogsaa et andet Moment i denne Sag, som beviser, at det ærede Medlem fra Hornslet har Uret, nemlig dette, at det var Venstre i Finansudvalget, der havde forlangt Udskrifterne af Forhørene for paa Grundlag af disse Udskrifter at kunne danne sig en Mening om hele denne Sag. I det Møde, som det ærede Medlem taler om, hvor Justitsministeren kom til Stede, havde Finansudvalget ikke faaet disse Udskrifter. Den højtærede Justitsminister mødte med Udskrifterne, og naar han møder med dem og derefter afleverer dem til Finansudvalget, vilde det vel ikke være urimeligt at antage...

Første Viceformand (K. M. Klausen): Jeg henstiller til det ærede Medlem ikke

at komme for dybt ind paa de Forhandlinger, der er førte i Finansudvalget. Jeg har ikke tidligere villet afbryde den ærede Taler, fordi et andet æret Medlem alt har fremdraget disse Forhandlinger, men jeg henstiller nu til den ærede Taler og til følgende Talere ikke at komme for dybt ind paa, hvad der er foregaaet i Finansudvalget. Det er nemlig Ting, som ærede Medlemmer ikke er i Stand til at kontrollere.

P. Th. Nielsen: Jeg giver den ærede Viceformand ganske Ret og skulde ikke være kommet ind paa denne Sag, hvis ikke det ærede Medlem fra Hornslet havde givet mig Anledning dertil. Jeg synes overfor det ærede Medlems Referat af Forhandlingerne i Finansudvalget — et Referat, der er ganske urigtigt —, at jeg har været berettiget til at oplyse, hvad jeg har oplyst, og saa skal jeg ikke sige mere om den Ting.

Endvidere sagde det ærede Medlem fra Hornslet i en Replik til mig, at Skjoldborg-Sagen blev behandlet som offentlig Politisag, og at der til Ministerens Afgørelse forelaa Spørgsmaalet om, hvorvidt den skulde gaa til Doms eller ej, og at Ministeren havde Ret til at afgøre Sagen, som sket er. Vi har aldrig bestridt, at Ministeren havde Ret til at afgøre Sagen paa den Maade, men jeg bebrejder ham, at han har benyttet sin Ret til paa den Maade at standse Sagen. Jeg er enig med den ærede foregaaende Taler i, at det sikkert for alle Parter havde været det bedste. (*Poul Christensen:* Hvem var det?) Det var det ærede Medlem fra Svendborg (*Wenzel Neergaard*). Det ærede Medlem fra Sorø (*Poul Christensen*) er aabenbart ikke med. Jeg er enig med det ærede Medlem fra Svendborg i, at det for alle Parter havde været det bedste, om denne Sag var forløbet paa normal Maade. Jeg vil gerne tro, at Ministeren har haft de bedste Motiver, men jeg mener, at Ministeren har handlet forkert i dette Spørgsmaal, og jeg tror ingenlunde, at han, skønt det selvfølgelig — det forudsætter jeg — har været tilsigtet, har opnaaet at dæmpe Udlandets vaagnende Mistænksomhed. Jeg tror tværtimod, at denne Mistænksomhed netop ved, at Sagen blev standset, og ved, at der er kommet noget tilsløret over den, er blevet skærpet. Det er min Opfattelse, og derfor beklager jeg, at Ministeren tog den Sag ud af Rettens Hænder.